

er der dog andre udenlandske Drikkevarer, som maa anses for at være lige saa luksuøse som Øllet, og hvor en Beskatning ikke vilde skade den danske Industri. For Spiritus-skatten gælder i nogen Grad det samme — ogsaa Spiritusindustrien vil svækkes — men denne Skat har saa mange Fordele, at man kan se ganske bort fra den Side af Virkningen. Cigarettskatten rammer ogsaa særlig Byerne — der ryges ganske sikkert mange flere Cigaretter i Byerne end paa Landet —, og den rammer ogsaa Industrien herhjemme. Hvad Indkomst- og Formueskatten angaar, har Debatten jo i meget væsentlig Grad drejet sig om det Spørgsmaal, hvor den rammer mest, paa Landet eller i Byerne, og det er fra alle Sider indrømmet, at med den uheldige Ligning, der er i Øjeblikket, vil den, i alt Fald for Tiden, forholdsvis ramme stærkest i Byerne, fordi man der har lettere Adgang til en nøjagtig Ligning. Kommuneskatterne i Byerne ere jo overordentlig stigende, de tage fra de samme Kilder, fra hvilke Formue- og Indkomsts-katten til Staten maa tage, og Handelen og Industrien med den gode Bogføring og de nøjagtige Regnskaber blive ramte stærkere af Formue- og Indkomsts-katten end de Virksomheder, der føre de mindre gode Regnskaber.

Dernæst er der et andet Punkt, hvor der for Resten ikke er særlig Forskel paa Byerne og paa Landet, men som jeg vil berøre med det samme, jeg er inde paa Spørgsmaalet om Skatternes Virkning overfor Industrien. Det er Spørgsmaalet om Beskatning af Driftskapital. Jeg har draget det frem under Finanslovens første Behandling — eller maaske det var under disse Loves første Behandling, det husker jeg ikke. Det forekommer mig, at det maatte være muligt at gøre noget for, at den Kapital, der anvendes til Driften af en Virksomhed, ikke blev beskattet i samme Grad og samme Udstrækning som den Kapital, der nydes som ren rentegivende. Det ligger dog nær at opmuntre Folk til at arbejde med deres Kapital, og jeg beklager derfor meget, at Udvalget overhovedet ikke har fundet Anledning til at beskæftige sig med denne Tanke. Det er muligt, at det er saa vanskeligt at gennemføre den i Praksis, at den ikke vil kunne bringes frem, men der er virkelig noget i den Tanke, at Formuebeskatningen for Driftskapitaler bør være anderledes end for andre Kapitaler. Den irrationelle Dobbeltbeskatning af Aktier og Aktieselskaber, som jeg i en anden Retning ikke har noget imod, for det er ret rimeligt, at hvor der tjenes godt, betales der ogsaa nogen Skat, virker tungt paa de

Industrier og Handlevirksomheder, der skulle arbejde med de store Kapitaler. Der er ganske vist mange Ting ved Formue- og Indkomsts-katten, som teoretisk gøre den fortrinlig, ja saa fortrinlig, at den, hvis den var fuldt korrekt, næsten kunde anvendes som eneste Beskatningsgrundlag ved Siden af visse Grundskatter. Men i Praksis ere de uheldige Egenskaber, som følge i dens Spor, store og kunne blive kolossalt indgribende; naar vi komme til de højere Sats, bliver Skatten mange Gange utaaelig. Det er deri, Vanskeligheden ligger, og saa har den ogsaa den store Ulempe, at den netop virker svækkende overfor de driftige Folk, der sætte Kapital i Virksomheder. Der er desuden ingen Tvivl om, at Formueskatten, hvis den bliver højere, vil bevirke en Udvandring af Kapitalen. Det er ganske givet, at Kapitalen da vil vandre ud til de Lande, hvor Formueskatten er mindre; der er jo endog Lande, der omtrent ingen Formueskat have, Frankrig har, saa vidt jeg ved, slet ingen. Følgen vil ganske simpelt blive, at vore Værdier ville blive eksporterede, hvis vi komme op paa en for høj Grad af Beskatning.

Af andre økonomiske Foranstaltninger, der ere paatænkte af Regeringen og Regeringspartiet, er der den bekendte Inddragelse af Kommunernes Tilskud. Der er ingen Tvivl om, at ogsaa denne Foranstaltning vil virke stærkest i Bykommunerne, som i Forvejen ere saa haardt anspændte, og hvor den stærkt fremtrædende socialdemokratiske Repræsentation virker i høj Grad svækkende paa den hele kommunale Økonomi. Vi læse jo her fra Rigsdagen Virksomhed paa Virksomhed over paa Kommunerne, og disse maa slæbe dem igennem. Vi se Bykommunerne rammes derved, at arbejdsløse og Enker — disses Børn er det jo nu paatænkt at støtte — i høj Grad søge fra Landet ind til Bykommunerne. Vi ramme saaledes i Virkeligheden Bykommunerne haardest gennem adskillige af de sociale Love, og naar vi nu samtidig trække Tilskuddet fra dem, vil det kunne blive ret skæbnesvangert for mange af dem. Til allersidst har man nu tænkt sig at skulle røre ved Toldbeskatningen, og saa rører man — mirabile dictu — kun ved et eneste Punkt, nemlig Kultolden; en Toldsats, der udelukkende har Interesse for Industrien — jeg regner i denne Henseende Mejerierne med til Industrierne, men de ere dog kun ganske uvæsentlige i denne Forbindelse. Hvad der virkelig vil rammes af Kultoldens Bevarelse, er Industriens og Bykommunernes Forbrug af Kul.

Der er gennem alt dette en Tendens